

עת"א 42137/03/15 - מדינת ישראל - שירות בתי הסוהר נגד זין אלדין עצאם (אסיר)

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 42137-03-15 מדינת ישראל נ' עצאם(אסיר) 07 מאי 2015

בפני כבוד סגן הנשיא, השופט - תאופיק כתילי
העותר
נגד
המשיב
מדינת ישראל - שירות בתי הסוהר
זין אלדין עצאם (אסיר)

פסק דין

1. לפניי מונחת בקשת העותר, שירות בתי הסוהר, להאריך את תקופת החזקתו של האסיר זינאלדין עצאם (להלן: "המשיב"), בתנאי הפרדת יחיד, למשך 6 חודשים, החל מיום 5.4.15, לפי סעיף 19ה(א)(1) **לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], תשל"ב-1971** (להלן: "הפקודה").

2. המשיב הנו אסיר בטחוני המרצה עונש מאסר עולם בלתי קצוב, החל מיום 7.3.2006, בגין עבירות של רצח ועבירות נשק. המשיב הוחזק בהפרדה מנהלית החל מיום 30.4.14, ובהמשך הוארכה החזקתו בהפרדה בהתאם לפסק-דינו של בית-המשפט המחוזי בבאר-שבע (עת"א 16977-11-14). בעתירה נטען כי מטרת החזקתו של המשיב בהפרדת יחיד הנה מניעת פעילות העלולה לסכן את ביטחון המדינה, ביטחון הציבור, שמירה על שלומו וביטחונו של המשיב ושל אסירים אחרים. עוד נמסר, כי במרץ 2014, בהיותו אסיר, נעצר המשיב בגין תכנון של פיגוע חטיפה, יחד עם אסירים אחרים, במטרה להביא לשחרורם מהכלא. המשיב הודה במיוחס לו, וכתב אישום הוגש נגדו. להערכת גורמי הביטחון ישנו סיכון כי המשיב ימשיך לפעול באופן דומה לולא יוחזק בהפרדה. עוד נמסר כי העותר ניסה לאתר שותף מתאים לשילובו של המשיב בהפרדה זוגית, אך לא נמצא אסיר מתאים לכך. עד ליום 5.10.14 שהה המשיב בהפרדה זוגית אך עקב סכסוך עם שותפו הופרדו השניים זה מזה. עוד נמסר כי לפי חוות הדעת של גורמי הכליאה אין מניעה להמשך החזקתו של המשיב בהפרדת יחיד.

3. המשיב הביע התנגדותו להמשך החזקתו בהפרדה, וביקש להשתלב באגף אחר. באת-כוחו של המשיב טענה כי המידע החסוי נוגע בעיקרו לפעילות שבה היה מעורב ב-2011 וכי המידע אינו רלוונטי לשאלה אם ראוי להחזיקו בהפרדה כעת, ולכן הטענה שמידע זה מצביע על מסוכנותו כיום, אינה עומדת. עוד הוסבר כי הפרדתו מובילה לכך שהוא מנוע מביקורי משפחה, ומכאן הפגיעה בו. עוד לטענתו, בקשותיו באשר לשותפים אפשריים להפרדה זוגית, היו בקשות סבירות שנובעות מהקושי לשהות תקופה ממושכת עם שותף אחד לתא, במשך כל שעות היממה.

4. מעיון בפסק-הדין של בית-המשפט המחוזי בבאר-שבע, מיום 18.11.14, אשר דן בעתירה להארכת החזקתו של המשיב בהפרדה, עולה כי בית-המשפט הגיע למסקנה לפיה קיימת עילה להחזקת המשיב בהפרדה, הנעוצה במניעת פגיעה בביטחון המדינה, ברף גבוה ביותר, וכי התנהלות המשיב מצביעה על כך שלא ניתן לאיין את המסוכנות העולה מאתו בדרך אחרת. לאחר עיון בחומר שהונח לפניי, הגעתי גם אני לכלל מסקנה דומה, וסבורני כי העילה להחזקתו של המשיב בהפרדה עודנה בתוקף. אין מדובר במידע ישן ובלתי רלוונטי, והגם שלא הוצג לפניי מידע חדש ועדכני שנוגע לתקופת ההפרדה האחרונה ממש, הרי שעובדה זו עשויה ללמד כי בכך מושגת מטרת ההפרדה, קרי לסכל ולמנוע יוזמות מצד המשיב לפעילות שעלולה לפגוע בביטחון הציבור והמדינה. עוד עולה מן המידע שהונח בפניי, כי נעשו מספר ניסיונות לשלב את המשיב בהפרדה זוגית, כאמצעי הפוגע פחות בחירותו, אך ניסיונות אלה לא צלחו, הן מטעמים הנעוצים במשיב והן מטעמים אחרים. בנסיבות אלה, אין מנוס ממתן היתר להמשך החזקתו של המשיב בהפרדת יחיד, וזאת למשך מלוא התקופה המותרת על-פי הדין.

5. לאור המפורט לעיל, אני מורה על הארכת תקופת החזקתו של המשיב בהפרדה, למשך ששה חודשים, עד ליום 5.10.15.

ניתן היום, י"ח אייר תשע"ה, 07 מאי 2015, בהעדר הצדדים.